

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/90/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724202610
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6724202610.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka (sudca spravodajca) a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v spore žalobkyne A. B., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XX, D., právne zastúpenej Lion Law Partners s.r.o., so sídlom Komenského 14A, Banská Bystrica, IČO: 36 862 461, proti žalovanému E. F. B., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom G. C. B. X, H., právne zastúpenému SUCHÝ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 52 826 791, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 10C/28/2024-28 z 15. júla 2024, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu mení tak, že:

Žalovanému zakazuje priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou nevyhnutnej súbežnej účasti žalobkyne a žalovaného na procesných úkonoch pred orgánmi verejnej moci v nevyhnutnom rozsahu.

Žalovanému zakazuje kontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami.

II. Žalovaného p o u č u j e, že nariadené neodkladné opatrenie na návrh niektorej zo strán súd zruší ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené a že žalovaný môže podať žalobu vo veci samej voči žalobkyňi na nedôvodnosť uloženej povinnosti nepribližovať sa k nej a nekontaktovať ju.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala uložiť žalovanému zákaz priblížiť sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov (s výnimkou nevyhnutnej súbežnej účasti žalobkyne a žalovaného na procesných úkonoch pred orgánmi verejnej moci v nevyhnutnom rozsahu) a ktorým súčasne žiadala uložiť žalovanému zákaz kontaktovať ju písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami (I. výrok). Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Prvoinštančný súd aplikujúc ust. § 324 ods. 1 a § 325 ods. 1 a 2 písm. g) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) dospel k záveru o nedôvodnosti žalobkyňou podaného návrhu, pretože z predložených listinných dôkazov nemal osvedčenú potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Poukázal na to, že žalobkyňa so žalovaným sú v rozvodom konaní vedenom pod sp. zn. 10P/75/2022 (okrem ktorého

sa vedie aj konanie sp. zn. 8P/192/2022 týkajúce sa úpravy ich rodičovských pomerov k maloletému synovi na čas do rozvodu) a od októbra 2021 nezdediajú spoločnú domácnosť, z čoho vyvodil, že „fyzický kontakt, ataky, zastrasovanie a slovné vyhrážky a psychické násilie nie sú v takej silnej rovine ako uvádza žalobkyňa, aby do značnej miery mohli zasiahnuť do telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne“. Prvoinštančný súd ďalej uviedol, že žalobkyňa v návrhu poukázala na správanie sa žalovaného z obdobia spoločného života v jednej domácnosti, ale pre rozhodnutie je podstatný súčasný stav. V tomto smere nepreukázala svoje tvrdenia, že žalovaný ju má v mieste jej bydliska sledovať a pozorovať ich denný režim so synom a získavať o nich informácie, nepreukázala vyhrážanie sa žalovaného počas videohovoru s maloletým synom dňa 25. 05. 2024 a tiež nepreukázala, že by ju žalovaný opakovane kontaktoval písomne, telefonicky, elektronickými či inými prostriedkami. Pokiaľ ide o žalobkyňou podané trestné oznámenie zo dňa 25. 05. 2024, nepreukázala, aké výsledky toto prinieslo. Súd prvej inštancie potom uzavrel, že ani odkazovanie na minulú trestnú činnosť žalovaného neosvedčuje aktuálnosť bezprostredne hroziacej ujmy a teda nijak nebolo preukázané, že intenzita útokov voči žalobkyňi dospela do štádia, ktoré by odôvodňovalo potrebu bezodkladnej úpravy pomerov neodkladným opatrením. Poznamenal tiež, že ak sa aj určité slovné útoky stali, neboli charakteru, ktorý by spôsobil zásahy do duševnej a telesnej integrity žalobkyne a značne ovplyvnil jej psychickú podobu a kvalitu jej každodenného života. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

3. V zákonnej lehote podala proti uzneseniu odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala uznesenie zmeniť a požadované neodkladné opatrenie nariadiť. Podľa nej dospel prvoinštančný súd k nesprávnym skutkovým zisteniam a svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení veci. Žalobkyňa uviedla, že na minulosť odkazovala z dôvodu, že má vzhľadom k opakovaným fyzickým a psychickým útokom zo strany žalovaného dôvodnú obavu z jeho nevyspytateľného konania a práve kontinuita jeho konania je dôkazom toho, že nezmenil svoje správanie ani po opustení spoločnej domácnosti a je pre ňu nebezpečný. Počas spolužitia ju žalovaný pravidelne ponižoval, pohŕdal ňou, správal sa agresívne a adresoval jej vulgarizmy, vyhrážal sa smrťou, často ju bil, škrtil a sácal, teda ju psychicky aj fyzicky týral a to často aj za prítomnosti maloletého syna. Užívanie drog žalovaným ešte umocňovalo jeho agresivitu, pričom dlhodobé užívanie omamných a psychotropných látok bolo opakovane preukázané, naposledy v rámci znaleckého dokazovania v rozvodovom konaní, teda v aktuálnom čase. Svoje vyhrážky žalovaný viackrát splnil, preto má žalobkyňa strach z ich opätovného naplnenia. Po vrátení vodičského preukazu sa žalovaný s motorovým vozidlom začal objavovať v mieste jej bydliska a uskutočnil aj neohlásenú návštevu dňa 22. 05. 2024. Mala z neho strach a po vyhrážkach o rozbití bytu sekerou sa z obavy o život, zdravie a bezpečnosť definitívne rozhodla predčasne ukončiť nájom bytu vo Zvolene a presťahovala sa do Hriňovej k rodičom, ktorí by jej v prípade potreby poskytli pomoc. Jej suseda vo Zvolene opakovane videla žalovaného v blízkosti ich bydliska, pričom po presťahovaní tieto jeho návštevy prestali. Ďalej žalobkyňa uviedla, že si uvedomuje nutnosť komunikovať so žalovaným ako otcom ich maloletého syna, avšak tento ju kontaktuje aj mimo času upraveného styku, na čo ho opakovane upozorňovala. Žalovaný to nerešpektuje, neustále ju kontaktuje a pokiaľ prijme telefonický hovor, žalovaný je agresívny, vyvoláva hádky, adresuje jej vulgarizmy a vyhráža sa. Počas mesiacov máj a jún 2024 ju kontaktoval celkovo 15-krát a okrem toho jej adresoval aj množstvo textovej komunikácie vrátane SMS správ. Z tejto sú zrejmé zmeny v správaní žalovaného, ktorý raz na ňu útočí, potom chce ísť k psychológovi, aby vyriešil ich problémy. Podľa žalobkyne sú výkyvy v správaní žalovaného následkom užívania drog a nemôže si byť istý ako žalovaný zareaguje, pretože ho dokáže extrémne rozčúliť aj nevinná poznámka maloletého syna. Žalovaný je pre ňu nebezpečný o to viac, že je dlhoročný aktívny boxer. Predložené listinné dôkazy tak podľa žalobkyne preukazujú, že komunikácia so žalovaným bola a naďalej je konfliktná, z jeho strany plná nenávisť a invetív, tiež preukázala, že žalovaný ju fyzicky napádal a bol pre ňu a maloletého nebezpečný a od vrátenia vodičského preukazu stupňuje svoje konanie voči nej, pričom urobila všetko čo v danej situácii mohla, podala trestné oznámenie a aktuálne nevie v akom je štádiu.

4. Žalovaný na výzvu odvolacieho súdu vo svojom vyjadrení žiadal rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdiť. Uviedol, že na žalobkyňu nikdy fyzicky nezaútočil, nevyhrážal sa jej, nebol na ňu agresívny ani ju netýral. Dňa 22. 05. 2024 mal určený styk s maloletým synom a teda do domácnosti žalobkyne išiel za týmto účelom. Opakovane už na súde uvádzal, že sa nechce so synom stretávať v prítomnosti žalobkyne, lebo má obavu, že táto opätovne vykonštruuje napätú situáciu. To sa stalo aj v tomto prípade, pričom podľa jeho vedomosti bolo trestné oznámenie žalobkyne odmietnuté. Žalobkyňa mu neumožňuje styk s maloletým synom, neposkytuje mu o ňom informácie a preto pokiaľ ju kontaktoval, bolo to kvôli záujmu o maloletého. Poukázal tiež na znalecké posudky č. 62/2022 znalkyne E. I. J. a č. 59/2022 znalca

E. K. L., v ktorých bola skúmaná osobnosť žalobkyne z psychiatrického a psychologického hľadiska, ako aj na fotografie, ktoré žalobkyňa zverejnila na svojom verejnom profile na instagrame. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobkyne o užívaní drog predložil potvrdenie o negatívnych výsledkoch testu a tiež poukázal na znalecký posudok č. 17/2024 znalkyne E. F. M., podľa ktorého mal takisto negatívne výsledky.

5. Na základe odvolania žalobkyne krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a v súvislosti s tým v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP rozhodol aj o náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

6. Odvolací súd po oboznámení sa so spisom dospel k záveru o dôvodnosti podaného odvolania.

7. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v podstate na tom základe, že neosvedčila konanie žalovaného predstavujúce zásahy do jej duševnej a telesnej integrity a teda neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov podľa § 325 ods. 1 CSP.

8. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa síce správne zaoberal tým, či v zmysle § 325 ods. 1 CSP bola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov neodkladným opatrením, avšak opomenul, že pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP postačuje možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity fyzickej osoby, t. j. v týchto prípadoch pre nariadenie neodkladného opatrenia stačí osvedčiť existenciu hrozby zásahu do telesnej alebo duševnej integrity fyzickej osoby. Nie je teda potrebné osvedčiť, že k zásahu už došlo.

9. V nadväznosti na uvedené z návrhu žalobkyne vyplynulo, že už počas manželského spoluzitia sa k nej žalovaný správal násilne, čo dokumentuje aj lekárska správa zo dňa 29. 07. 2020, podľa ktorej ju mal žalovaný napadnúť. Žalobkyňa tiež tvrdila, že žalovaný začal vo zvýšenej miere užívať drogy a túto skutočnosť podľa odvolacieho súdu potvrdzuje nielen jeho právoplatné odsúdenie Okresným súdom Zvolen v konaní sp. zn. 2T/12/2023 za skutok zo dňa 26. 06. 2022 právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ale aj predložený znalecký posudok č. 17/2024 zo dňa 07. 05. 2024 znalkyne E. M., podľa ktorej žalovaný síce nie je na návykových látkach závislý, ale bolo u neho zistené škodlivé užívanie kanabinoidov a psychostimulancií. V znaleckom posudku č. 2/2024 znalkyňa C. L. N. charakterizovala žalovaného ako osobnosť abnormne štruktúrovanú so zvýraznenými rysmi egocentrizmu a narcistickými rysmi. Žalobkyňa okrem toho doložila lekársku správu z psychiatrickej ambulancie zo dňa 03. 04. 2024, podľa ktorej bola u nej diagnostikovaná depresívna epizóda s úzkosťou a z vyjadrení žalobkyne zachytených v tejto správe je zrejmé, že negatívny vplyv na ňu majú súdne konania ohľadne rozvodu a starostlivosti o maloletého syna. Na túto správu nadväzuje lekárska správa zo dňa 28. 05. 2024 psychiatricky E. B. O., z ktorej vyplýva, že žalobkyňa jej dňa 27. 05. 2024 telefonicky oznámila uskutočnenie videohovoru s manželom, v rámci čoho žalobkyňa opísala vyhrážanie sa zo strany žalovaného, ktorý uviedol, že príde so sekerou a rozmláti im to tam, správa uvádza, že žalobkyňa volala aj políciu, mala opäť veľký strach a rozhodla sa odsťahovať z bytu, pričom správa končí tým, že u žalobkyne je objektívne zvýraznená úzkosť a strach ostať osamote so synom v byte. Z návrhu žalobkyne i vyjadrenia žalovaného k odvolaniu potom vyplynulo, že žalobkyňa sa skutočne presťahovala ku svojim rodičom do Hriňovej s tým, že podľa potvrdenia zo dňa 25. 05. 2024 podala v uvedený deň trestné oznámenie pre nebezpečné vyhrážanie.

10. Odvolací súd konštatuje, že už tieto skutočnosti vo vzájomných súvislostiach a časovej nadväznosti boli aktuálne postačujúce pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré požadovala žalobkyňa, pretože dostatočne osvedčujú nielen existenciu hrozby zásahu do jej osobnostnej integrity zo strany žalovaného, ale aj už nastalý vplyv na jej duševnú sféru. Podľa odvolacieho súdu totiž nemožno hodnotiť inak zrejmý strach žalobkyne zo žalovaného, ktorý je navyše trénerom bojového športu (viď žalobkyňou predložená fotografia na č. I. 19 spisu) a ktorého správanie tak pod vplyvom omamných látok môže byť pre ňu nebezpečné. Pod vplyvom strachu radšej žalobkyňa zmenila svoje bydlisko a presťahovala sa do iného mesta k svojim rodičom hľadajúc u nich bezpečie.

11. Pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení je samozrejme rozhodujúci stav v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), to ale neznamená, že odvolací súd nemôže prihliadať na neskôr doložené dôkazy, vylúčené je len to, aby rozhodnutie odvolacieho súdu bolo založené na okolnostiach

nastalých po vydaní napadnutého uznesenia. V tomto smere žalobkyňa k svojmu odvolaniu priložila čestné prehlásenie svojho otca, že sa presťahovala do Hriňovej, čestné prehlásenie I. P., podľa ktorej videla žalovaného v máji 2024 minimálne 15-krát pohybovať sa autom pred bydliskom žalobkyne vo Zvolene, čo prestalo po jej odsťahovaní a tiež predložila žalobkyňa prehľad zmeškaných hovorov od žalovaného a SMS komunikáciu s ním. Z týchto vyplýva, že žalovaný sa žalobkyňu pokúšal v mesiacoch máj a jún 2024 opakovane telefonicky kontaktovať, čo vo svojom vyjadrení vysvetľoval záujmom o maloletého syna. SMS komunikácia toto tvrdenie žalovaného síce potvrdzuje, avšak potvrdzuje aj pretrvávajúci strach žalobkyne zo žalovaného, ktorá mu zároveň vzhľadom na incident zo dňa 25. 05. 2024 navrhla v správe zo dňa 03. 06. 2024, aby spolu komunikovali SMS správami. To však žalovaný neakceptoval, keďže i naďalej sa podľa prehľadu zmeškaných hovorov pokúšal žalobkyňu dovolať.

12. Odvolací súd prihliadajúc aj na tieto skutočnosti potom na rozdiel od prvoinštančného súdu dospel k záveru o dôvodnosti žalobkyňou podaného návrhu a preto ňou požadované neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 1 v spojení s § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP nariadil. Ako už bolo uvedené, žalobkyňa osvedčila existenciu hrozby zásahu do jej telesnej a duševnej integrity zo strany žalovaného, ktorého správanie aj odvolací súd považuje za rizikové. Inými slovami, za aktuálne osvedčeného stavu veci je neodkladné opatrenie viac než vhodným prostriedkom poskytnutia ochrany žalobkyňi.

13. Pokiaľ ide o žalovaným predložené listinné dôkazy – fotografie žalobkyne z jej verejného profilu na instagrame, SMS komunikácia so synovou učiteľkou v škôlke, či s jeho starou matkou, tieto nemali žiadnu výpovednú hodnotu pre skutočnosti, ktoré boli právne relevantnými v tomto konaní. Laboratórne potvrdenie spoločnosti Unilabs je pomerne starého dáta – je zo dňa 27. 10. 2022 v porovnaní s už spomínaným aktuálnym znaleckým posudkom č. 17/2024 znalkyne E. M., ktorý bol vypracovaný v máji tohto roku a v ktorom je (hoci v deň znaleckého vyšetrenia bolo orientačné vyšetrenie negatívne) u žalovaného konštatované škodlivé užívanie kanabinoïdov a psychostimulancií. Napokon ani znalecké posudky znalkyne E. I. J. a znalca E. K. L. neobsahujú nič, čo by malo odvolací súd viesť k prehodnoteniu prijatého záveru o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia, pričom odvolaciemu súdu nebolo z písomného vyjadrenia žalovaného k odvolaniu zrejmé, k čomu vlastne predloženie týchto posudkov smerovalo. Predmetom tohto konania totiž nebola úroveň starostlivosti žalobkyne o spoločného maloletého syna, čo je otázkou neskončených konaní o rozvod manželstva, resp. ohľadne úpravy rodičovských pomerov k maloletému, v rámci čoho je možné potom riešiť i žalovaným nastolenú otázku styku so synom, resp. poskytovania informácií o ňom. Napokon, pokiaľ ide o žalobkyňou podané trestné oznámenie, i z vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že trestné konanie nie je skončené, nakoľko žalobkyňa podľa žalovaného podala proti uzneseniu o odmietnutí trestného oznámenia sťažnosť.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil uznesenie prvoinštančného súdu a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyňi na menej ako 50 metrov (okrem ich súbežnej účasti na procesných úkonoch vykonávaných orgánmi verejnej moci v nevyhnutnom rozsahu) a tiež kontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami.

15. Pretože odvolací súd je súčasne toho názoru, že nariadené neodkladné opatrenie predstavuje možnosť trvalej úpravy právneho vzťahu medzi sporovými stranami, nebolo potrebné žalobkyňi ukladať povinnosť podávať žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP). Súčasne odvolací súd v zmysle ust. § 337 ods. 1 a 2 CSP poučil žalovaného o tom, že môže podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia a že môže podať žalobu vo veci samej voči žalobkyňi na nedôvodnosť uloženej povinnosti nepribližovať sa k nej a nekontaktovať ju.

16. Keďže odvolací súd zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu, musel podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP rozhodnúť o trovách celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho konania). Nakoľko bolo návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené, bola žalobkyňa plne úspešnou stranou a preto jej odvolací súd s použitím ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalovanému náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.